

LUTHERSKT FÖRSAMLINGSBLAD

Årg. 33

*Rädda mig och befria mig genom din
rättfärdighet, vänd ditt öra till mig och fräls mig.*
(Ps 71:2)

1/2024

1. *I himmelen har vi en överstepräst,
Och alltid förbarmar han sig. En så-
dan ju passar för syndare bäst, Då
passar han också för mig.*

2. *O, skulle jag själv komma fram
inför Gud, Förkastad för evigt jag
blev; Ty jag har ju syndat och brutit
de bud, Som han för oss människor
skrev.*

3. *Den lag, som han redan på Sinai
gav, Han sände från himmelen ned
Att visa oss alla sin helighets krav
Och att han på synden är vred.*

4. *Vår överstepräst, han tog på sig
att stå Som medlare för oss hos Gud,
Att själv under lagens förbannelse gå
Och hålla de brutna Guds bud.*

5. *Ett fullkomligt offer för oss han
frambar; O, djup av Guds eviga råd!
Fullkomligt för evigt det offret ju var;
Så är vi då frälsta av nåd!*

6. *Så är han den nya och levande väg,
Som in genom förlåten går. Är detta ej
saligt, o syndare, säg? Till Herren vi
komma nu får.*

7. *Själv frestad i allting just likasom
vi, Dock utan all synd i sin själ, Han
nu i var frestelse kan stå oss bi Och
hjälpa oss alltid så väl.*

8. *Så har vi förvisso en överstepräst,
Och alltid förbarmar han sig; En så-
dan ju passar för syndare bäst; Kan
han då ej passa för dig?*

En domare som är både nådig och rättfärdig

I Sakarja 7:9 säger Gud: ”Döm rätta domar och visa varandra godhet (egentligen nåd) och barmhärtighet”. I grekisk-romersk tänkande utgör versen egentligen en motsägelse. Den rätta domen dömer den skyldiga och friar den oskyldige. Den som får nåd, tillägnar sig det trots skuld.

Bara utifrån det bibliska försoningsbegreppet kan nåd och rättfärdighet förenas i samma subjekt och objekt: att domaren är både nådig och rättfärdig i samma akt och att den som döms både får rättfärdighet och nåd.

Nyckeln är offertanken. En helig Gud kan inte annat än döma den skyldige och fria den oskyldige. Genom offret kan Gud både vara den dömande och den benådande. Han benådar genom att tillhandahålla offret och han dömer genom att låta domen falla över offret. Men offret blir inte den felande parten (människan), utan en ställföreträdare. Ett offer som går in under den felandes plats.

I 3 Mosebokens 16:e kapitel kan vi läsa om hur offret blir ställföreträdare för offerprästen och det syndiga folket. Offret tar synden på sig och försoning bringas för Gud. Gud är nådig som tillhandahåller offret och tar emot offret, och Gud är samtidigt rättfärdig, därför att han låter straffet falla över offret.

Eftersom Guds rättfärdighet handlar om att han låter domen falla, inte över oss utan över offret, kan den troende fly till Herrens och befrias genom hans rättfärdighet. ”Till dig, HERRE, flyr jag, låt mig aldrig komma på skam, befria mig genom din rättfärdighet” (Ps 31:2). Genom offret blir Guds rättfärdighet inte något skrämmande, utan en tröst för den plågade själen. ”Jag förkunnar det glada budskapet om rättfärdighet i den stora församlingen” (Ps 40:10), säger psalmisten. ”Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet, vänd ditt öra till

mig och fräls mig” (Ps. 71:2). ”Man skall utbreda ryktet om din stora godhet och jubla över din rättfärdighet” (Ps 145:7).

Offret pekade fram emot den fullkomliga rättfärdighet som människan inte kunde frambringa men som var knuten till Messias: ”Hör på mig, ni självsäkra, ni som är fjärran från rättfärdighet: Se, jag låter min rättfärdighet komma nära, den är inte långt borta, min frälsning dröjer inte. Jag ger frälsning i Sion, min härlighet åt Israel” (Jes 46:12-13). Gud lovar genom profeten att Messias skall komma: ”Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall låta en rättfärdig telning växa upp åt David. Han skall regera som kung och handla med vishet, han skall utöva rätt och rättfärdighet i landet. I hans dagar skall Juda bli frälst och Israel bo i trygghet, och detta är det namn man skall ge honom: HERREN vår rättfärdighet” (Jer 23:5-6).

Stefan Sjöqvist

Lag om konverteringsterapi - kristen förkunnelse skall bringas till tystnad

Den 12 december 2023 antogs en ny lag i norska stortinget. Vi publicerar här i översättning en bekännelse från ett antal norska förkunnare. Översättning Ingemar Andersson.

I december skall det röstas om lagförslaget om s.k. konverteringsterapi. Ett samlat kristenfolk borde resa sig i bön om att lagen inte blir införd. Gud kan leda kungars hjärtan som vattenbäckar.

Vi följer analysen av Dagens redaktör om lagförslaget i hans ledarartikel 17.11.23: «Det vi talar om är en slags 'reoveringslag' direkt inriktad mot oönskade religiösa yttringar. Man vill sprida så mycket osäkerhet att troende människor slutar att ge uttryck för sina uppfattningar och sin tro när det gäller kontroversiella frågor på samlivets områden.»

Förslaget till ny §270 i strafflagen lyder: «Med böter eller fängelse i 3 år straffas den som kränker en annan genom att använda psykoterapeutisk, medicinsk, alternativmedicinsk eller religiöst baserade metoder eller liknande systematiska tillvägagångssätt, med avsikt att påverka vederbörande till att ändra, förneka eller undertrycka sin sexuella orientering eller könsidentitet.» Straffskalan skall vara upp till 6 år för det som kan definieras som grov form av konverteringsterapi (källa: www.regjeringen.no).

I norsk kontext är lagen i särskild grad inriktad på att drabba kristen vägledning, förkunnelse och själasorg som anser att människan är skapad manligt och kvinnligt, att det sexuella samlivet är knutet till äktenskapet mellan en man och en kvinna, och som tar emot människor med homofila eller transsexuella känslor till vägledning, själasorg och förbön. Detta framgår bl.a. av förarbetena till lagen i St.Prop. 132 L (2022-2023) där det står (kap. 3.2): «Bufdirs kartläggning kan tyda på att konverteringsterapi i Norge i huvudsak försiggår i en religiös

kontext (trossamfund, religiösa organisationer och andra religiösa aktörer) och i nära relationer (föräldrar/förmyndare och andra familjer).

Detta kan svårligen förstås på annat sätt än att man vill bringa till tysthet bl.a. kristna som tänker annorlunda än det som för tillfället är politiskt korrekt. Lagförslaget går faktiskt så långt, att vuxna, tänkande människor över 18 år inte ens frivilligt kan uppsöka kristen själasorg för att få hjälp att hantera ovannämnda känslor. All sådan aktivitet kommer nu att kunna bestraffas med en straffskala på upp till 6 års fängelse.

Vi står här inför en totalitär statsmakt som vill bestraffa religiös tro och praxis ända in i själasorgens och bönens rum, och detta även mellan vuxna människor med en gemensam uppfattning. När kristna reser sig emot denna lag, handlar det inte om att vi inte ska behandla andra människor med respekt. Alla former av osund maktutövning skall vi alltid ta avstånd ifrån.

Det handlar om att vi i kärlek vill hjälpa människor till ett gott, sunt och rätt liv inte bara här i tiden, men först och främst för evigheten. Vi vet att den som lever i strid med Guds vilja går förtappad om man inte omvänder sig och tar emot Guds frälsning i Jesus Kristus, innan man lämnar den här världen (1 Kor. 6:9-10; 1 Joh. 1:8-9). Gud tar emot alla syndare som vänder om till honom, och det blir glädje i himmelen över varje syndare som vänder hem.

Detta är en objektiv sanning som har uppenbarats för oss av den ende sanne Guden, som skapade himmel och jord och varje människa. Denna uppenbarelse är given genom Den Heliga Skrift, Bibeln. Han skall en dag kalla alla människor upp från graven och hålla dom i överensstämmelse med sitt ord. Denna sanning gäller alla människor, också de som icke tror den. Lagen om konverteringsterapi kan därför inte skrämja den som är av sanningen från att framhålla Guds ord på detta området. Man vill med Daniels vänner frimodigt säga emot överheten och säga, att vi inte kommer att följa denna lag, eller ta hänsyn till den (Dan. 3). När överheten stiftar lagar som ålägger oss något som

är i strid med Guds lag, då vet en kristen sig vara bunden av hans Ord som står över all jordisk myndighet och överhet (Apg. 5:29). Vi kan för vårt samvetes skull inte låta bli att lyfta fram sanningen, i tro och kärlek. Detta medför i all korthet för en sann kristen, och för all sann kristen förkunnelse och själasorg:

1. Vi kan inte sluta att tala om att människan är skapad manligt och kvinnligt, och att äktenskapet är den enda gudgivna ramen för sexuellt samliv.
2. Vi kan inte sluta att kalla det synd som Bibeln kallar synd. Homo-sexuellt begär är synd. Det har det alltid varit och kommer alltid att vara (Rom. 1:26ff; 3 Mos. 18:22).
3. Vi kan inte sluta att tala om att Jesus dog för all synd för att frälsa oss från syndens förbannelse, dom och straff. Därmed dog han också för all sexuell synd (1 Joh. 4:10).
4. Vi kan inte sluta att tala om att det bara är genom omvändelse och tro på Jesus Kristus, och genom att komma in i ett liv under Guds nåd och kärlek, som syndens makt kan brytas i våra liv, och vi frälsas från syndens dom och eviga förtappelse.
5. Vi kan inte sluta med, att i all kärlek och omsorg vägleda våra barn och unga i denna sanning utifrån Guds ord.
6. Vi kan inte sluta med att ta emot människor som önskar hjälp med känslor knutna till kön och homofili, i själasorg, till samtal och bön, vare sig de är över eller under 18 år.
7. Vi kan inte sluta att förkunna sanningen för alla människor, på det sätt och på de ställen som Herren kallar oss till. (Ef.3:18ff.).
8. Vi kan inte sluta att förkunna att Gud en dag skall döma levande och döda, och att den som här i tiden kommit till tro på Jesus får evigt liv i glädje och härlighet, och den som inte tagit emot Jesus döms till

evig förtappelse.

Det är sorgligt att vi i det gamla kristna Norge snart kommer att ha en lag som så tydligt riktar sig mot kristen förkunnelse och själasorg, och som hotar med att straffa den med upp till 6 års fängelse.

Men det är inte farligt för den som lever i tron på Jesus, även om man blir betraktad som en farlig fundamentlist, fråntagen pengar och andra förmåner i samhället och satt i fängelse. Den som lever i samhället med Jesus och tron på honom, lever under Guds nåd, välsignelse och beskydd. En kristen är förvissad om att han inte är av denna världen, och heller inte kommer att bli tåld av denna världen, och därför kommer att bli förföljd för sin tros skull.

Jesus sade: ”Kom ihåg vad jag sagt: tjänaren är inte större än sin herre. Har de förföljt mig, ska de också förfölja er.” (Joh. 15:20). ”Saliga är ni när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er.” (Matt. 5:11-12).

Det är värre för dem som står sanningen och den levande Gudens emot. En dag skall var människa ställas inför den levande Gudens och svara för sitt liv. Då skall den som inte har Jesus få erfara att det är förfärligt att falla i den levande Gudens händer.

Per Bergene Holm (teolog og lektor)

Kristian Fagerli (forkynner)

Konrad Fjell (teolog og lektor)

Eivind Gjerde (teolog og lektor)

Johannes Kleppa (bibellærer)

Olav Hermod Kydland (teolog)

Øyvind Samnøy (forkynner)

Andreas Årikstad (teolog og lektor)

(I tidskriften «Nyt Liv» nr 1/2024, hemsida www.nytliv.dk, finns flera läsvärda artiklar under rubriken FORBUDT FORKYNDELSE OG SJÆLESORG.)

Andlig omsorg

”Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då ska ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte också du blir frestad. Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag” (Gal 6:1-2).

Tänk dig att en bil har kraschat framför ditt hus och en man ligger medvetslös på din gräsmatta och håller på att förblöda. Skulle du då strunta i honom och hoppas att någon annan skulle dyka upp? Självklart inte! Du skulle ringa 112 och göra allt du kunde för att hjälpa honom.

Tänk dig nu att någon har kraschat i tron och förblöder andligt. Han kanske inte ens märker det. Skulle vi strunta i honom och hoppas problemen försvinner? Han skulle kunna dö, för evigt skild från Gud!

Vem är det Paulus talar om? Han talar om medkristna som ”begått en överträdelse”. Det innebär att de fångats av en synd. De har förlorat förmågan eller kraften att stå emot. De kanske är i ett förnekelsestillstånd och felaktigt tycker att deras handlingar inte alls är synd. Det kanske handlar om sex utan äktenskap eller beroende av droger eller alkohol. Det kan vara något så alldagligt som att strunta i Gud och hans ord,

Det är inte lätt att ta itu med en felande bror eller syster. Du kan förvänta dig att bli avvisad eller såra hans känslor. Han kanske inte vill prata med dig längre. Hon kanske kommer att anklaga dig för att lägga dig i hennes angelägenheter. Men är det att lägga sig i när man varnar någon som befinner sig i fara? Om du var läkare och visste att din patient skulle vara död inom ett år om han inte slutade dricka, skulle du då inte tala om det för honom?

Paulus visar oss vad som är målet: Upprätta honom i mildhet. Att upprätta innebär att återställa något till vad det var. Ordet användes om att reparera fisknät eller sätta ihop ett brutet ben. Herren vill att vi ska

göra allt vi kan för att återställa dem som fått sin relation med Kristus bruten. Den måste återställas och helas.

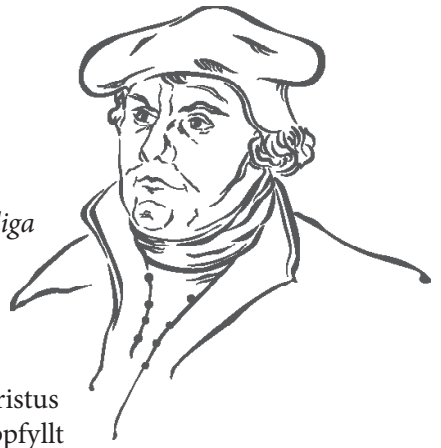
Det är så viktigt att göra detta varsamt! Det är inte bra att vara arrogant: ”Din stackare, du borde rätta till ditt liv så det blir som mitt.” Det finns en orsak till att vi tillsammans bekänner att vi är fattiga syndare som förtjänar Guds vrede. Tillsammans går vi till korset och ser vilka bördor Jesus bar för oss alla.

Herre Jesus, du har upprättat oss genom din nåd. Visa oss hur vi kan hjälpa varandra genom att lägga våra bördor av synd vid ditt kors. Amen.

WELS Meditations

Lutherord I

”Detta skedde för att vi skulle stå rättfärdiga genom hans nåd och, som vårt hopp är, bli arvingar till det eviga livet” (Tit 3:7).

Aposteln säger inte: ”genom vår tro”, utan: ”genom hans nåd”, med andra ord sagt: Kristus allena står i nåd hos Gud, han har helt uppfyllt Guds vilja och förtjänat det eviga livet. Men då han inte gjort det för sig själv, utan för oss, så skall alla, som tror på honom, äga en så stor förmån, att man genom honom och hans nåd skall anse dem ha gjort allt det, som Kristus har gjort för dem. Se då hur outsägligt rik den kristna tron är till sitt innehåll och hur stora, obegripliga skatter den tillför alla troende.

Av detta bör vi lära, vilken dyrbar predikan evangelium är, genom vilken predikan allt detta förkunnas, och vilken skada de gör, och hur de fördärvar själar, som förtiger evangelium och endast predikar lagens gärningar, ja, sina egna människoläror. Vakta dig därför för falska förkunnare, ja, även för falsk tro. Lita inte på dig själv eller din egen tro! Tag din tillflykt till Kristus, förbli under hans vingars skydd, förbli under hans klädnad. Din klädnad skall inte vara din rättfärdighet, utan hans rättfärdighet och hans nåd, så att du inte genom någon nåd som du förvärvat, utan genom hans nåd, som Paulus säger, är arvinge till evigt liv!

Så säger också den 91:a psalmen (4 versen): ”Med sina fjädrar skall han övertäcka dig, under hans vingar skall du finna tillflykt.” Och i Höga visan (2:14) kallar Kristus sin brud ”sin duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle”, med andra ord, själen bevaras i Kristi sår. Se, detta är den rätta kristna tron; den grundar sig inte på sig själv, såsom de förnuftskloka anser, utan på Kristus, och förblir bevarad i hans skydd och genom honom.

Martin Luther

Lutherord II

”Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er” (Matt 5:11-12).

”Korsets förargelse” kan förstås både aktivt och passivt. Korset följer genast på Ordets förkunnelse, enligt Ps 116:10: ”Jag tror, därför talar jag, jag som plågades svårt.” De kristnas kors består i förföljelse under förakt och utan medlidande, och därför är det ytterst anstötligt.

För det första måste de lida som de värsta brottslingar, något som profeten Jesaja förutsagt även om Kristus själv, Jes 53:12: ”Han blev räknad bland förbrytare”. Vidare, då det gäller rövare och tjuvar mildras deras straff, emedan människor rörs till medlidande med dem. Då är straffet inte förenat med förargelse. Rörande de kristna däremot anser världen, att de är farliga människor, därför kan de inte bestraffas hårt nog för sina ogärningar.

Om alltså de kristna vill behålla Ordet, får de inte ta anstöt eller bli förskräckta, om de ser djävulen rasa med lösa tyglar, hela världen råka i uppror, tyranner fara vilt fram och partier uppstå, utan de skall vara vissa om att detta inte är förskräckliga utan glada tecken, enligt Kristi egen utläggning av dem: ”Glädjens och fröjden eder!” Korsets stötesten får alltså ingalunda röjas ur vägen, vilket sker, om vi predikar det som denna världens furste och hans anhängare gärna vill höra, nämligen gärningsrättfärdighet. Då skulle vi få en mild djävul, en nådig värld, en blid påve och blida furstar. Men därför att vi prisar Kristi välgärningar och hans härlighet, förföljer de oss och vill ta Kristus från oss.

Martin Luther

Att skilja mellan staten Israel och löftenas land

Ett kristet svar på krisen

Om Bibeln inte lär att kristna har något teologiskt ansvar för staten Israel, hur ska då kristna förhålla sig till krisen i Mellanöstern? Framför allt har kristna, oberoende av om de är judar eller icke-judar, en särskild omtanke om det judiska folket för att Gud utvalde dem som sin kanal för att frälsa hela världen. Paulus säger: ”Jag har stor sorg och ständig vånda i mitt hjärta. ... De är israeliter, de har barnskapet och härligheten, förbunden och lagen, tempelgudstjänsten och löfena. De har fäderna, och från dem har Kristus kommit som människa, han som är över allting, Gud, välsignad i evighet” (Rom 9:2–5). Jesus sade till den samariska kvinnan: ”Det kommer en tid när det varken är på det här berget [berget Gerissim] eller i Jerusalem som ni ska tillbe Fadern. ... Vi tillber vad vi känner, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men det kommer en tid, och den är redan här, när sanna tillbedjare ska tillbe Fadern i ande och sanning. Sådana tillbedjare vill Fadern ha. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning” (Joh 4:21–24).

För det andra måste vi bedöma israeler och palestinier, med deras allierade och supportrar, efter samma måttstock som vi använder för att bedöma varje nation och varje militär handling. Här är några principer som vi behöver beakta:

Bibels Gud hatar, fördömer och lovar att straffa krigsbrott som att tortera, förslava folk, angripa gravida kvinnor och skända kroppar (Amos kap 1–2).

Regeringar har rätt och plikt att försvara sina medborgare och andra oskyldiga offer för angrepp. De kan föra krig för att göra detta. Även om ingen nation och dess soldater någonsin handlar fullkomligt rätt

så finns det rättfärdiga krig. Civiliserade stater har satt upp ett antal kriterier för vad som är ett rättfärdigt krig, och de håller krigsförbrytare ansvariga för deras handlingar. Det är en moralisk skillnad mellan godtyckliga angrepp på civilbefolkningen och ett oavsiktligt dödande av civila som de attackerande styrkorna har försökt undvika.

Krig är det närmaste vi kommer helvete på jorden. Regeringar bör göra allt de kan för att undvika det. Krig måste vara den allra sista utvägen i självförsvar. Vi sörjer speciellt de oskyldiga offren för krigsförbrytelser, men vi sörjer också de oskyldiga offren bland de angripande nationerna.

Krig är fruktansvärt, och vi ber om att Gud ville skona alla människor från det onda. Men vi vet att det alltid kommer att vara krig [Dan 9:26] och rykten om krig [Matt 24:6]. Vi ber om att Gud, när krig är oundvikligt, ska beskydda de oskyldiga och förgöra de onda, och att om vi själva måste delta i ett krig alltid sträva efter att beskydda de goda och stå emot de onda.

John Brug, Bibel och Bekännelse

En bekännelse till Guds ord

Denna tidnings redaktör har blivit invald i Biblicums styrelse. Biblicum är en stiftelse som ägnar sig åt bibelforskning och vars motto är Quod non est biblicum, non est theologicum (det som inte är bibliskt är inte teologiskt). För att säkerställa att ingen bibelkritik smyger sig in i stiftelsens arbete måste varje ledamot varje år, såväl skriftligt som muntligt, avlägga en bekännelse till Bibeln som Guds ofelbara ord. Så här formulerade sig Lars Borgström inför sitt första år som styrelsemedlem:

Min bekännelse till Guds ord

Jag tror, lär och bekänner att hela Skriften - Gamla och Nya testamentets kanoniska böcker - är given och inspirerad av den helige Ande och att Gud själv därför är den sanne författaren till varje ord i Skriften (verbalinspirationsläran).

Gud har vid Skriftens tillblivelse inte använt de mänskliga författarna som själlösa tangentbord, utan Han har använt dem sådana som de är, med sina respektive erfarenheter, personligheter, sätt att skriva och uttrycka sig o.s.v. Därför har de olika bibelböckerna olika karaktär och stil. Guds inspiration innebär i detta fall att Han höjt författarna till en ofelbar nivå, så att de bevarats från fel och misstag.

Jag bekänner därför att det är en kvalitativ skillnad mellan å ena sidan den heliga Skrifts inspirerade vittnesbörd i alla dess delar och ord och å andra sidan vittnesbördet från varje annan form av mänskligt yttrande, vilket gör Bibeln till en unik bok. Med Luther bekänner jag att ”Guds ord kan icke taga fel” (Stora katekesen, fjärde huvudstycket, SKB, s 480). Den heliga Skrift innehåller inga fel eller motsägelser utan den är i alla sina delar och ord den ofelbara sanningen.

Jag bekänner vidare att eftersom Skriften har Gud som författare, äger den både den gudomliga makten att frälsa människor genom vittnesbördet om Jesus Kristus (kausativ auktoritet) och den gudomliga

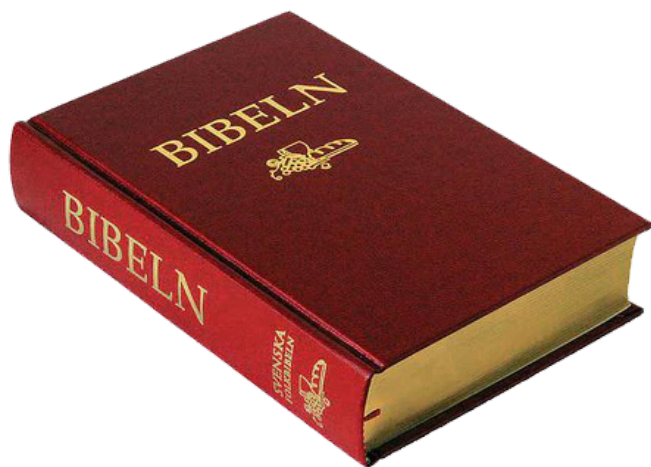
auktoriteten att utgöra kyrkans enda norm för lära och liv (normativ auktoritet).

Jag bekänner alltså att den heliga Skrift är ”den enda domaren, regeln och rättesnöret, varmed alla läror skola såsom med en probersten prövas och bedömas, om de äro goda eller onda, rätta eller orätta” (Konkordieformeln Epitome, art. om regel och norm, SKB, s 500).

Jag har som min bekännelse antagit alla bekännelseskrifter i Konkordieboken från 1580, och bekänner mig härmed på nytt till desamma. Den lutherska kyrkans bekännelseskrifter är inte någon trosregel bortom, eller i tillägg till Skriften, utan en bekännelse till Skriftens läror gentemot dem som förnekar dessa läror.

Eftersom den kristna kyrkan inte kan skapa läror, utan endast bekänna den heliga Skrifts lära, är bekännelseskrifternas framställningar bindande för samvetet endast därför att de utgör den heliga Skrifts egna sanningar.

Lars Borgström

Dagens betraktelse

”Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord. Om någon tjänar ska han tjäna med den kraft som Gud ger” (1 Petr 4:11).

Den som har en ledande ställning i den kristna församlingen och vars ämbete och tjänst är att sörja för själarna, han skall inte göra som han vill och säga: Jag är ledaren, jag skall åtlydas, vad jag bestämmer, det skall vara bestämt.

Guds vilja är, att vi inte får göra något annat, än det som han befäller, så att det får vara hans verk och enligt hans ordning. Därför skall en biskop inte göra något med mindre han är övertygad om, att det är Gud som utför det, att det är enligt Guds ord och hans verk. Och detta av den orsaken, att vi inte skall hålla det som han gör för den kristna kyrkan för gyckelspel. Därför måste vi vara så övertygade om, att Gud talar och verkar i oss, så att vi i tro kan säga: ”Vad jag har talat och gjort, det har Gud talat och gjort, i den övertygelsen kan jag dö. Men om jag inte är säker på min sak, är min tro grundad på sanden och djävulen rycker mig med sig.”

Här förbjuds således allvarligt att antaga någon biskops påbud, om det inte är så, att han är viss om att Gud gör vad han gör och kan säga: I denna sak har jag Guds ord och befallning. Där det inte är så, där skall man hålla honom för en lögnare. Ty Gud har bestämt, att vårt samvete skall vila endast på klippan.

Martin Luther

NY BOK!

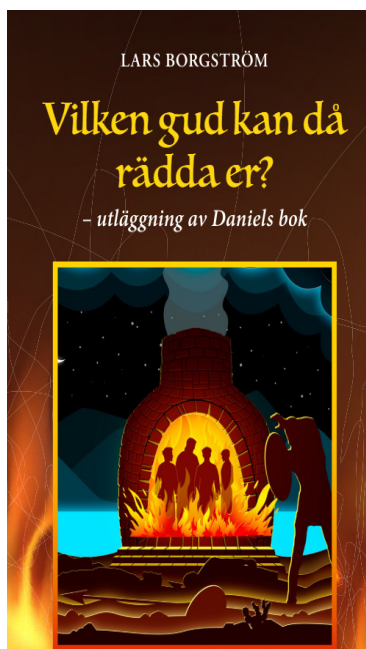
EN KOMMENTAR TILL DANIELS BOK

Ingemar Andersson skriver:

Vilken gud kan då rädda er? Frågan, som utgör titeln till denna bok, får sitt svar i den underbara berättelsen om Daniel, krigsfången som näst kungen blev den högst uppsatte i ett av den världens mäktigaste riken. I profeten Daniels bok i Bibeln, som rymmer många dramatiska händelser, möter vi några av världshistoriens mest kända berättelser och får samtidigt läsa om hur Gud på förunderligt sätt räddar den som, trots de svåraste prövningar, förblir i trohet mot Herren och hans ord. Här finns berättelserna om de tre männen i den brinnande ugnen och om Daniel i lejongropen. Och här får du veta varifrån det kända talesättet ”du är på en våg och befunnen för lätt” kommer, då en övermodig härskare blev så rädd att hans knän skallrade.

I utläggningen av Daniels bok, som vuxit fram ur författarens bibelstudier, får läsaren en bibeltrogen utläggning och förklaring av en bibelbok, vars budskap bibelkritiken förfalskat, förnekad och omtolkat och som av svärmiska utläggare förvanskats. Här får historiska skeenden sin förklaring, som t.ex. varför Daniel blir den tredje mannen i riket. Här får ”skrift tolka skrift” i enlighet med vad som kallas ”trons analogi”, och här ges prov på möjliga tolkningar också av de svårförståeliga profetiorna i Daniel bok.

Danielsbokens skildringar av den yttersta tidens våndor, vänds i ljus: Det kommer att se lika hopplöst och mörkt ut som när Frälsaren hängde på korset. Men det var just när Jesus, Guds Messias, hängde

på korset som segern över satan fullbordades. Den inre och andliga seger som då vanns, kommer att manifesteras och fullbordas även i det yttre och synliga på domens dag. Då, när det ser ut som att satan och antikrist helt har segrat på jorden, kommer Jesus åter i triumf på himlens skyar – liksom Han segrande stod upp ur graven efter Goltas mörker. Tag och läs!

Ett utdrag ur "Vilken gud kan då rädda er? - utläggning av Daniels bok"

Den fjärde mannen

För Nebukadnessar var det ingen svårighet att urskilja vem som var den fjärde personen i ugnen, trots att han inte hade sett Honom tidigare. Det var uppenbart. Han utstrålade den härlighet som Johannes beskriver i Uppenbarelseboken, där han såg:

"... mitt bland ljusstakarna en som liknade en människoson, klädd i en hellång dräkt och med ett bälte av guld runt bröstet. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och Hans ögon var som elds-lågor. Hans fötter liknade skinande brons som glöder i smältugnen, och Hans röst var som dånet av väldiga vatten. I sin högra hand höll Han sju stjärnor, och ur Hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd, och Hans ansikte var som solen när den skiner i all sin kraft" (Upp 1:13–16).

Johannes kände sin Herre och Mästare, och presenterar Honom som Människosonen. Nebukadnessar ser Honom som "en gudason" (v 25). Och det är precis vad Han är: Han är Gud och människa. Namnet Människosonen finns på två ställen i Daniels bok (Dan. 7:13 och 10:16). Första gången omtalas Han i anslutning till den yttersta domen, och Jesus anknyter till detta när Han talar om sin egen åter-

komst till domen (Matt 25:31). Andra gången handlar om att Människosonen kommer till Daniel med tröst och styrka, när denne blivit matt och kraftlös inför åsynen av den yttersta tidens vedermöda.

När Människosonen uppenbarade sig för Johannes sade Han: "Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet" (Upp. 1:17–18). Detta innebär att Han kan förlösa och bevara sina trogna från både döden och helvetet (se Ps. 68:21, Ords. 12:13, 1 Kor. 15:55). Shadraks, Meshaks och Abed-Negos räddning ur den brinnande ugnen är en illustration till hur Jesus räddar oss från den eviga elden i helvetet. En brinnande ugn används faktiskt i Nya testamentet som en bild av helvetet. Jesus säger om den yttersta dagen: "Människosonen ska sända ut sina änglar, och de ska samla ihop ur Hans rike allt som förleder och alla som gör orätt och kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska man gråta och gnissla tänder" (Matt. 13:41–42, se även v 49–50).

Här i berättelsen om de tre männen i ugnen har Människosonen samma uppgift som på andra ställen i Daniels bok (Dan. 7:13 och 10:16): Dels kommer Han med dom över gudsförakt, högmod och självhävdelse, dels med tröst och kraft åt dem som är totalt utblottade på egen förmåga och kraft, men som förtröstar på Gud. När de tre männen kastades i ugnen hade de absolut inga förhoppningar rent mänskligt sett. Kan man tänka sig en situation, där den egna kraften är mer uttömd? Men kraften fullkomnas i svaghet (2 Kor. 12:9). Han som har förmågan att uppväcka döda när Han så önskar det, Han kan också beskydda de sina så att inte ens den starkaste hetta kan nå dem. Varje kristen kan lita på att han står under samma beskydd som Daniels tre vänner gjorde. Jesajas ord gäller alla Guds barn:

"Men så säger nu Herren, Han som har skapat dig, Jakob, Han som har format dig, Israel: Var inte rädd, för jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min. Om du går genom vatten är jag med dig, eller genom strömmar så ska de inte dränka dig. Om du går genom eld ska du inte bli svedd, lågan ska inte bränna dig. För jag är

Herren din Gud, Israels Helige, din Frälsare” (Jes. 43:1–3).

Den som förtröstar på egen kraft och styrka kommer däremot på skam. Det kan gå en tid, när Herren tycks låta allt passera utan att ingripa. Men Han har bestämt en dag, när allt ska dras fram i ljuset. Då går det inte att hänvisa till makt och ära, inte ens om man är enväldig och härskar över hela jorden. Nebukadnessar hade redan en gång tidigare lärt känna den levande Guden. Det omtalas i kap. 2, när Daniel uppenbarade drömmen om de fyra världsriken för honom. Då fick han veta, att det ska komma ett rike, som aldrig någonsin ska gå under, även om alla jordiska riken i tur och ordning faller.

Nebukadnessar ger nu Shadrak, Meshak och Abed-Nego full uppriktelse. Han ropar åt dem att komma ut. Och han tilltalar dem ”den högste Gudens tjänare” (v 26). I alla de förnämna tjänstemännens närvaro konstaterar man undret: inte ens kläderna är svedda, inte ett hårstrå har blivit skadat! Nu tillerkänner Nebukadnessar Gud den ära som tillkommer Honom. Det är mycket anmärkningsvärda ord som uttalas av den tidens mäktigaste man:

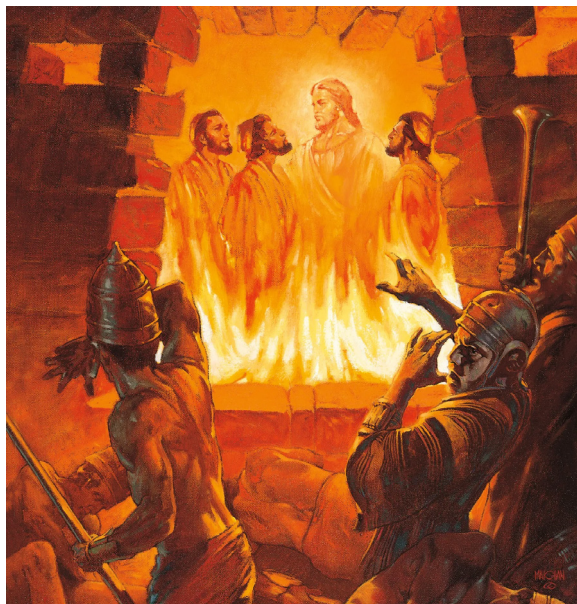
”Nebukadnessar tog då till orda och sade: ’Lovad är Shadraks, Meshaks och Abed-Negos Gud, som sände sin ängel och räddade sina tjänare. De litade på Honom och gick emot kungens befallning och vågade sina liv för att inte tvingas dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen Gud. Härmed befäller jag nu att var och en av alla folk och stammar och språk som säger något ovärdigt om Shadraks, Meshaks och Abed-Negos Gud, han ska huggas i stycken och hans hus ska göras till en sophög. För det finns ingen Gud som kan rädda så som Han.’” (v 28–29).

Utöver detta sänder Nebukadnessar ett rundbrev över hela sitt rike, där han nu uppmanar alla att ära Gud:

”Från kung Nebukadnessar till alla folk och stammar och språk över hela jorden. Jag önskar er fred och framgång. Jag finner för gott att härmed tillkännage de tecken och under som den högste Guden har

gjort med mig. Stora är Hans tecken, mäktiga Hans under. Hans rike är ett evigt rike, Hans välde varar från släkte till släkte” (v 31–33).

Det är tänkvärt att detta budskap nådde alla invånare i det väldiga nybabiloniska riket. Förhoppningsvis togs det också emot av många med troende hjärtan. Till denna Nebukadnessars proklamation kan också alla kristna säga sitt ”Amen”. Samtidigt kan vi enkelt se att det inte var en fullödig bekännelse till den ende sanne Guden som kungen avlade. Nebukadnessar förblir efter denna händelse polyteist (se Dan. 4:5, 6, 15). Istället för att säga att Israels Gud är den ende Guden, så sade han att ingen fick säga något ovärdigt om Shadraks, Meshaks och Abed-Negos Gud, “för det finns ingen Gud som kan rädda så som Han” (v 29). Det låter som att kungen ungefär säger: “Förolämpa inte den guden för då kanske han använder sin makt emot oss och vårt rike!” Det är inte vad Bibeln kallar sann tro. Den frälsande tron inkluderar framför allt förtröstan på Guds förlåtelse i Jesus Kristus.

Annandag Pingst

Fram till och med 2004 var Annandag pingst en allmän helgdag i Sverige. Riksdagen beslutade det året att ta bort denna dag som en "röd dag" och ersätta den med nationaldagen den 6 juni. Inom kyrkorna har man dock behållit Annandag pingst som en särskild dag att fira, även om det nog idag blivit sällsynt att församlingar anordnar särskilda kvällsgudstjänster på Annandag pingst, efter arbetsdagens slut.

Här nedan följer en predikan för Annandag pingst, för den som på denna dag vill stilla sig inför Guds ord.

Johannes 3:16-21

16 Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. 17 Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. 18 Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. 19 Och detta är domen: ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, eftersom deras gärningar var onda. 20 Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. 21 Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud." SF98

Jesus hade fått ett besök om natten. Det var rådsherren Nikodemus från det fariseiska partiet som ville ha svar på viktiga andliga frågor. Han fick veta att en människa måste bli född på nytt för att kunna se Guds rike, d.v.s. kunna uppleva och leva i detta rike. Pånyttfödelsen, sade Jesus, sker när en människa med trons blick ser den på korset upphöjde Människosonen (Joh. 3:14–15). För att ytterligare förklara hela sammanhanget säger sedan Jesus de ord som är Bibelns allra mest kända: "Så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på Honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv" (v 16). Den versen kallas "Lilla Bibeln" eftersom den sam-

manfattar hela den heliga Skrifts budskap i en enda vers.

Lilla Bibeln

På hotellrum, i fängelser, i sjukhusens dagrum, på skolor över hela världen ligger bibelspridarsällskapet Gideoniternas biblar utplacerade. Oftast är det endast Nya testamentet och Psaltaren, men ibland hela Biblar med båda testamentena. På de allra första sidorna finner man en enda bibelvers översatt till dussintals olika språk. Kan turisten, fängelsekunden eller sjukhuspatienten inte det språk som den aktuella Bibeln är översatt till, så ska han eller hon ändå kunna läsa och förstå just denna vers. Och har inte läsaren tid eller ork att läsa hela bibelböcker eller ens kapitel, så får han eller hon ändå det allra viktigaste sammanfattat för sig, då dessa ord proklameras:

”Så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på Honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”

”For God so loved the world, that He gave His only begotten Son, that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life.”

”Car Dieu a tant aime le monde qu'il a donne son Fils unique, afin que quiconque croit en lui ne perisse point, mais qu'il ait la vie eternelle.”

”Denn Gott hat die Welt so geliebt, dass er seinen eingeborenen Sohn gab, damit jeder, der an ihn glaubt, nicht verloren gehe, sondern ewiges Leben habe.”

”Porque de tal manera amo Dios al mundo, que ha dado a su Hijo unigenito, para que todo aquel que en el cree, no se pierda, mas tenga vida eterna.”

Detta är alltså Bibels budskap i ett koncentrat. Gud älskar världen. Han har en Son. Denne Son har Han utgivit, offrat. Den som tror på

Sonen har evigt liv. Den som inte tror på Sonen går förlorad. Lag och evangelium – frälsning och dom. Denna dubbelhet får inte komma bort. I vår tid finns en stark tendens att tappa bort domen, baksidan av det hela, och bara tala om Guds kärlek. I den mån man överhuvudtaget talar om frälsning blir det oklart vad Jesus frälser människorna från. Låt det därför sägas tydligt och klart, utan omsvep: Guds Son har kommit till världen för att rädda oss från den eviga förtappelsen. Jesus frälser från helvetet.

I denna dubbelhet – domens och frälsningens – finns en prioritet hos Gud. Han vill inte att människor ska gå förlorade, utan ”att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen” (1 Tim. 2:4). Det är Hans primära vilja. Han har därför gjort allt för att människor ska bli frälsta, t.o.m. utgivit sin ende Son i den plågsamma döden på korset! Dock står det ändå i människans makt att i synd, ondskas och otro stå emot sin Skapare och Frälsare och därmed välja sin egen förtappelse. Jesus förklarar detta för Nikodemus på följande sätt: ”Gud har inte sänd sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom Honom. Den som tror på Honom blir inte dömd. Men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn” (v 17–18).

Jesus är ljuset som är till dom ...

Jesus fortsätter att förklara varför människor inte vill komma till Honom och bli frälsta. ”Detta är domen”, säger Han: ”Ljuset kom in i världen, men människorna älskade mörkret mer än ljuset eftersom deras gärningar var onda” (v 19). Ljuset som kommit in i världen är förstås Han själv, som är ”världens ljus” (Joh. 8:12). Men människorna är djupt fallna i synd och vill därför inte komma till ljuset. Man lever borta från Gud och följer sin egen, egoistiska vilja. Man vill hålla Herren på avstånd för att inte ens synder ska avslöjas. Man vill leva i fred utan inblandning, ha frid i synden. Att de flesta inte tog emot Jesus när Han kom, och fortfarande inte tar emot Honom, förklarar Frälsaren själv så här: ”Den som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte ska avslöjas” (v 20). Man trivs helt enkelt bäst i mörkret, där man kan ha sina onda gärningar för sig själv.

Varför är världsmänniskor så ofta hatiska emot biblisk kristendom? Det är förstås därför att så länge sådan finns i vårt land, påminns människorna om att de lever i synd och är på väg mot undergången. Därför försöker man tysta sanningssägarna, som lyfter fram vad Gud i sitt Ord säger om deras fiffel och oärlighet, deras onda lustar och girighet, deras otrohetsaffärer och ekonomiska bedrägerier. Därför går kultureliten till storms mot den bibliska äktenskapsetiken och ger sig inte förrän kyrkan kapitulerat och säger att det som tidigare förklarats vara synd inte längre är det. Så länge det finns någon röst i landet som säger vad alla innerst inne vet – t.ex. att alla sexuella relationer utanför det monogama, livslånga, heterosexuella äktenskapet är synd – finns en gnagande oro och ofrid som irriterar och plågar. Men när man fått alla med sig på mörkets väg, t.o.m. den institution som skulle vara Guds röst i samhället, då tänker man sig äntligen få frid.

Men denna falska, självskapade frid håller inte. Om den inte redan under levnadstiden leder in i förtvivlans mörker och ångest varar den som allra längst fram till domedagen. Jesus säger: ”Det finns inget dolt som inte ska uppenbaras, och inget gömt som inte ska bli känt”

(Luk. 12:2). Den dagen måste alla ställas till doms, vare sig de vill det eller inte. Och har man inte omvänt sig från sin synd, ondska och otro under nådatiden som erbjudits här i livet, är det för sent att göra det då. För evigt för sent.

... och frälsning

Jesus säger om sig själv, om Människosonen: ”Den som tror på Honom blir inte dömd” (v 18). Detta gäller alla människor, vad de än har gjort i sitt liv, vilka hemska synder de än har begått. Gud har utgett, offrat, sin enfödde Son, för att frälsa alla som tror på Honom. Det gäller dig. Din hand har blivit besmittad av synd, och du önskar att den vore ren. Dina fötter har vandrat orättfärdighetens vägar, och du önskar att det aldrig hade skett. Ditt tankeliv har blivit förorenat av synden, och du önskar att du kunde bli fri från bördan. Vänd din blick mot Frälsaren som utgivits för dina synder! Ta till dig vad som skedde på Golgata! Under djup smärta blev där – för din skull – din Frälsares rena hand blödande fastnaglad vid korsets trä. Under samma fruktansvärda smärta spikades Hans rena fötter fast på förbannelsens trä för att sona dina syndavägar. Och under kval och pina pressades en törnekrona över Hans rena panna, för att du skulle bli förlåten och befriad från det som plågar ditt tankeliv och ditt sinne.

I avslutningen av vår evangelietext säger Jesus, att ”den som lever i sanningen kommer till ljuset, för att det ska bli uppenbart att Hans gärningar är gjorda i Gud” (v 21). De som genom Guds Ande blivit överbevisade om sin synd och genom samme Andes verk vill bli frälsta och leva i ljuset, kommer till Jesus. Frälsaren är verkligen ett stort ljus i en värld som annars är försänkt i mörker. Han säger som sagt om sig själv: ”Jag är världens ljus”, och lägger till: ”Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus” (Joh. 8:12).

Var någonstans kan du få del av detta ljus? Var möter du Jesus någonstans? I Psaltaren läser vi: ”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig” (Ps. 119:105). Läs därför Bibeln, den heliga Skrift, be till Herren och gå så ofta du kan på gudstjänst där du får höra Guds ord

predikas.

På det sättet finner du ljuset. Så får du dag för dag leva i ljuset. Vad innebär det då att leva i ljuset? Vi låter samme Johannes som skrivit vår evangelietext förklara. I sitt första brev skriver han, att

”Gud är ljus och att inget mörker finns i Honom. Om vi säger att vi har gemenskap med Honom och vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom Han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra och Jesu, Hans Sons, blod renar oss från all synd” (1 Joh. 1:5–7).

Inget mörker finns i Gud (1 Joh. 1:5). Han är alltså helig och i total motsättning till allt vad synd och mörker heter. Johannes riktade sina ord om att Gud är ljus till människor som han var rädd skulle mista förståelsen för att Gud vill att de som kallar sig kristna ska leva på ett visst sätt, i enlighet med Hans vilja. Det fanns nämligen människor i de tidiga kristna församlingarna, liksom i församlingarna i alla tider, som inte brydde sig om Guds heliga vilja – de hade mist känslan för den knivskarpa gränsen mellan rätt och fel, gott och ont, eftersom de trodde att ingenting de gjorde var synd som kunde skilja dem från Gud – och därför var de illa ute. De som ”vandrar i mörkret” har nämligen inte, oavsett vad de själva påstår, någon gemenskap med Gud (1 Joh. 1:6).

Vill du vara kristen ska du inte ha med mörkret, det Gudsfrånvända, att göra. Du ska vara helig, d.v.s. avskild från sådant. Du ska inte bryta mot Herrens bud. Den kristne vandrar inte i mörkret, lever inte i synd. Däremot har han synd, d.v.s. en ond natur, köttet, som gör att han kan falla i synd, till stor sorg och plåga för honom själv. Men lever han i ljuset bär han fram synden inför Herren och ber om förlåtelse för den. Då får han dagligen uppleva, att ”Jesu, Hans [Guds] Sons, blod renar oss från all synd” (1 Joh. 1:7).

Amen.

Sommarläger

Anmäl dig till Lutherska Bekännelsekyrkans sommarläger på
Hjälmarginen 17-21 juli 2024 före 1:a maj!

Plats: Hjälmarginen, Hjälmarginensvägen 1, 643 95 Vingåker
Anmälan sker till anmalanlbk@gmail.com

Program

LBK 50 ÅR

– behövs en bekännelsekyrka idag?

ONSDAG 17 JULI

15.30 Damlagsmöte

17.30 Middag

19.00 Kvällsandakt

20.00 Kvällsfika

TORSDAG 18 JULI

08.00 Frukost

09.30 Morgonbön

10.00 Behöver vi predika lagen idag? (US)

11.00 Varför har kyrkan trosbekännelser? (GT)

– Parallellt barnundervisning

12.30 Lunch

15.30 Vilket privilegium att få be! (EE)

16.30 Missionen i Kenya (MU)

17.30 Middag

19.00 Aftonbön

Från LBK:s historia

20.00 Kvällsfika

FREDAG 19 JULI

08.00 Frukost

09.30 Morgonbön

10.00 Dopet frälsar! (LB)

11.00 Vi äger himmelrikets nycklar (SH)
– Parallellt barnundervisning
12.30 Lunch
15.30 Nattvardens betydelse för LBK (SS)
16.30 Från Dr.Beckers undervisning (JV)
17.30 Korvgrillning
19.00 Aftonbön
Från LBK:s historia
20.00 Kvällsfika

LÖRDAG 20 JULI

08.00 Frukost
09.30 Morgonbön
10.00 Årsmötesförhandlingar
12.30 Lunch
15.00 50-årsfest med tårta (gratis)
16.00 Första lutherska sångboken 500 år! (TJW)
17.00 Vägen framåt? (10 min, pastorer, lekmän)
18.00 Smörgåstårta (gratis)
19.30 Musik och andakt
20.30 Kvällsfika

SÖNDAG 21 JULI

08.00 Frukost
11.00 Högmässa med HHN (PÖ, BE)
12.30 Lunch och avslutning

Medverkande:

Joel Voss från WELS (JV)
Glen Thompson från WELS (GT)
Mark Ununda från LCMC (MU)
Ugis Sildeggs från CLCL (US)
Egil Edvardsen
Tor Jakob Welde
Lars Borgström
Stefan Sjöqvist
Stefan Hedkvist
Peter Öman
Bjarte Edvardsen

Lutherska Församlingen i Stockholms- och Umeåområdet är två fristående församlingar som enligt sina stadgar är bundna till Bibeln och den lutherska kyrkans bekännelseskrifter.

Församlingarna bildades 1988 med anledning av Svenska kyrkans avfall från Bibeln och den lutherska bekännelsen. Samtliga medlemmar har lämnat Svenska kyrkan.

Vi tror att Bibeln är alltigenom Guds ofelbara ord och därför sann i allt vad den talar, och att de evangelisk-lutherska bekännelseskrifterna, samlade i Konkordieboken, är en rätt utläggning och förklaring av Bibelns lära. Därför skall i våra församlingar allt Guds ord förkunnas rent och klart och ingenting läras som står i strid med Guds ord. Genom en rätt förvaltning av nådemedlen, där lag och evangelium predikas och sakramenten förvaltas efter Kristi ord och instiftelse, vill församlingarna med Guds nåd sprida det glada budskapet om syndares frälsning i Jesu Kristi namn.

**Alla är välkomna till
våra gudstjänster och läger.**

Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet

Gudstjänster och bibelstudier hålls i Stockholm, Uppsala, Sänkaldalen/Vikbolandet och Kristinehamn.

Upplysningar:

Ingemar Andersson, Norrbackavägen 2, 195 45 Märsta, tel. 070-441 92 98 eller
Lars Borgström, Odensgatan 15, 753 13 Uppsala, tel. 073-971 73 21.

Församlingens bankgiro: 389-1397

Församlingens swish-nummer:
123 – 499 26 73

Lutherska Församlingen i Umeåområdet

Upplysningar genom Roger Konradsson, tel. +46 703 664 495, e-post: buick582008@gmail.com.

Lutherskt Församlingsblad

utges och bekostas med frivilliga gåvor. Den som önskar få församlingsbladet och eventuellt annan information om församlingarnas verksamhet, eller önskar att församlingsbladet sändes till vänner och bekanta: kontakta redaktionen. Om någon önskar understödja församlingsbladets utgivning kan bidrag insättas på **bankgiro 389-1397**.

Ansvarig utgivare och Redaktör:

Lars Borgström,
Odensgatan 15,
753 13 Uppsala,
tel. 073-971 73 21.

E-post:

larsborgstrom22@gmail.com

Hemsida:

www.lutherskaforsamlingen.se

E-post:

info@lutherskaforsamlingen.se

Layout:

Sofia & Anders Björn

ISSN: 1103-884